

CHÍNH THUYẾT

TÂM ĐẠO TRONG CHÍNH TRỊ VIỆT NAM

Chính Thuyết là đối lập, chống lại tà thuyết của độc tài Cộng Sản, và dân chủ giả.

Chính là chính đáng, chính nghĩa, điều đúng, mang ý nghĩa tập hợp được lòng người, bởi vì bản chất loài người luôn hướng đến cái thiện, cái tốt đẹp trong đời sống. Còn tà là sai, là gian dối, không đạo đức, gây nguy hại cho cuộc sống loài người.

Chính còn nghĩa là chính trị, tức sự cai trị chính đáng, thuận lòng dân và được dân ủng hộ.

Tài liệu này đã được lên mạng với tên gọi “Trách Nhiệm Lãnh Đạo Quốc Gia”. Nay được nâng danh xưng, thêm hình ảnh, và phổ biến trên mạng bằng dạng PDF cho tiện trong lúc đọc và share.

Mục đích chính là khuyến khích và đề cao quyền tự do tư tưởng của mọi người dân Việt. Đây là nền tảng quan trọng nhất cho việc sáng tạo, thúc đẩy sự tiến bộ cho một xã hội Việt Nam không độc tài Cộng Sản toàn trị, và không dân chủ giả hình.

Xã hội Việt Nam với hơn 90 triệu người, và còn tăng lên nữa, thì tất nhiên không phải là nơi dung chứa duy nhất chỉ có mỗi một tư tưởng Cộng Sản hay một “tư tưởng Hồ Chí Minh”.

Một có nghĩa là ít. Trong chính trị, Một, là độc đảng, là độc tài, là chuyên chế chuyên quyền, lộng hành, lộng quyền, ngoan cố chống lại quyền tự do, dân chủ của số đông trong xã hội. Trong ý nghĩa của cuộc sống, Một, biểu hiện cho sự không sinh sôi nảy nở, tượng trưng cho sự chết, chứa đựng sự tự hủy hoại bên trong bản thân nó.

Ngược lại với Một là Đa. Đa, có nghĩa là nhiều. Đa nguyên là sự hợp thành tự nhiên của đời sống thiên nhiên, và xã hội loài người. Trong ý nghĩa triết học (môn học tìm hiểu về con người và thiên nhiên), Đa, biểu hiện cho sự sinh sôi, luôn phát triển năng động, thay đổi liên tục, tạo cho đời sống luôn đi lên, sàng lọc rút ra những cái tốt đẹp. Bản chất đa nguyên rất phù hợp với hoàn cảnh xã hội Việt Nam với nhiều dân tộc khác nhau cùng sống trên dải đất hình chữ S từ bao ngàn năm qua.

Trách Nhiệm Lãnh Đạo Quốc Gia!!!

Chủ đề trình bày gồm bốn phần, một là ý nghĩa của trách nhiệm, hai là nhận định về trách nhiệm trong xã hội Việt Nam ngày nay (Hồ Chí Minh, và Đảng Cộng Sản Việt Nam), ba là trong cộng đồng Việt Nam lưu vong (Hoàng Cơ Minh, và người thân còn sống tại Mỹ), bốn là tâm đạo trong chính trị của thể hệ lãnh đạo đất nước Việt Nam tương lai.

I/ Ý Nghĩa Của Trách Nhiệm:

Trách nhiệm là phần việc của mình gánh lấy để làm, khi thực hiện, có lỗi mình phải chịu và có công thì mình được nhận.

Trong phạm vi nhỏ, người có trách nhiệm là người biết được bốn phận của mình, khi nhận một việc chung hay làm việc của cá nhân mình thì đều cố gắng hoàn thành cho tốt đẹp. Khi nhận thấy mình không có khả năng làm việc đó thì phải từ chối để giao lại cho người có khả năng, không thôi thì hư việc.

Như vậy, trong trách nhiệm có hai phần chính, một là sự hiểu rõ của cá nhân đối với việc làm, hai là cố gắng để hoàn thành việc. Nếu là việc riêng thì mức độ ảnh hưởng chỉ ít, nhưng là việc công thì mức độ tác động mạnh hơn, tùy theo thành hay bại. Bên cạnh yếu tố tự hiểu biết của cá nhân đối với việc làm, còn có yếu tố luật pháp liên quan đến trách nhiệm.

Trên phạm vi rộng lớn, gây tác động rất lớn, đó là tinh thần trách nhiệm của người lãnh đạo đất nước, người lãnh đạo một chính đảng, người lãnh đạo cộng đồng.

Nếu khi việc làm riêng của một cá nhân, cũng đã đòi hỏi tinh thần trách nhiệm để tạo điều kiện tốt cho việc hoàn thành, thì đối với việc lớn của xã hội, đất nước lại càng đòi hỏi người thì hành công vụ do dân giao cho, phải cần có thái độ, tinh thần hết sức có trách nhiệm.

Trong phạm vi quốc gia, người lãnh đạo phải hội đủ hai yếu tố cần thiết để tạo sự tin cậy cho người dân trong xã hội, hai đức tính đó là, phải có khả năng lãnh đạo đất nước, hai là phải có tinh thần trách nhiệm.

Khả năng người lãnh đạo phải được chứng tỏ trong đời sống thực tế theo khoảng thời gian cụ thể, đi kèm theo đó là ý thức trách nhiệm của họ. Xã hội lựa chọn người lãnh đạo có tài như thế dựa theo tinh thần trung thực vì lợi ích chung của dân. Nếu vì sự thiên vị, vì cảm tình riêng tư, đảng phái, phe nhóm mà chọn người thiếu trách nhiệm, thiếu khả năng thì xã hội phải gánh lấy hậu quả xấu. Có khi là hậu quả rất xấu, gây thảm họa lâu dài cho cả đất nước.

II/ Nhân Định Về Trách Nhiệm Trong Xã Hội Việt Nam Ngày Nay (Hồ Chí Minh, và Đảng Cộng Sản Việt Nam):

Đất nước Việt Nam chúng ta vào gần giữa thế kỷ 20 đã nổi lên nhiều biến động lịch sử gây nên hậu quả xấu trầm trọng cho đến giờ phút này. Vào năm 1.945, khi thế giới đang chấm dứt Đệ Nhị Thế Chiến, thì tại Việt Nam lại chuẩn bị cuộc chiến đò đầu giữa hai phe Quốc – Cộng trong lúc thực dân Pháp tiếp tục trở lại Việt Nam để cai trị dân Việt như lúc họ mới xâm lãng nước ta vào năm 1.857.

Hồ Chí Minh và Đảng Cộng Sản Việt Nam lúc đó đã dùng mọi thủ đoạn tàn ác để hãm hại và tàn sát dã man người làm chính trị theo phe quốc gia, dân tộc để độc chiếm quyền lực.

Từ năm 1.954 trên đất Bắc, và từ ngày 30 tháng 4 năm 1.975 trên cả nước, Đảng Cộng Sản Việt Nam đã dùng bạo lực để cai trị dân Việt. Thời gian suốt 72 năm qua, tính từ năm 1.945 khi Cộng Sản lộ mặt chiếm chính quyền, đã chứng tỏ rằng họ không có khả năng của một chính đảng cầm quyền lãnh đạo quốc gia, và họ cũng không có tinh thần trách nhiệm đối với đất nước và dân tộc Việt Nam.

Trong thời đại ngày nay có hai thước đo quan trọng làm chuẩn mực để đánh giá khả năng của một chính đảng cầm quyền hay khả năng của người lãnh đạo quốc gia. Một là mức sống của người dân, hai là sự phát triển của quốc gia trong cộng đồng nhân loại.

Thước đo mức sống của người dân gồm hai phần, đời sống vật chất của người dân phải được tăng lên theo thời gian trôi đi, và trình độ dân trí phải được nâng cao, trong đó có sự hiểu biết về dân quyền, quyền tự do cá nhân, và sự hưởng thụ xứng đáng về nhân quyền.

Thước đo thứ hai về sự tiến bộ của quốc gia là khẳng định vị trí tiến bộ, trình độ phát triển dân chủ trong xã hội, sự cường thịnh kinh tế của quốc gia trên thế giới.

Tùy theo khả năng lãnh đạo của người điều hành đất nước, mà mỗi quốc gia có sự tiến bộ đáng kể hay đi chậm từng bước. Ngược lại là sự thụt lùi như trong tình hình xã hội Việt Nam trong 72 năm qua khi Đảng Cộng Sản Việt Nam dùng bạo lực tàn ác để giành quyền lãnh đạo quốc gia mà không chọn đường lối dân chủ, đa nguyên, trọng pháp, trung cầu dân ý của toàn xã hội về thể chế chính trị mang lại ích lợi chung cả dân tộc và đất nước..

Khi một đảng cầm quyền không có khả năng lãnh đạo đất nước và cũng không có trách nhiệm về sự bất tài của họ thì quốc gia phải gánh chịu mọi hậu quả nguy hiểm. Về vai trò của người dân Việt trước hiện tình Việt Nam, phải có trách nhiệm làm cuộc thay đổi lớn. Nếu người dân Việt thiếu trách nhiệm trong cuộc vận động lịch sử này thì chính đồng bào chúng ta cũng phải gánh lấy trách nhiệm và phải nhận hậu quả cực xấu của một quốc gia Việt Nam đang trên đường suy yếu, chậm tiến kéo dài.

III/ Nhân Định Về Trách Nhiệm Trong Cộng Đồng Việt Nam Lưu Vong (Hoàng Cơ Minh, Và Người Thân Còn Sống Tại Mỹ):

Còn đối với cộng đồng người Việt lưu vong tỵ nạn độc tài Cộng Sản, thời điểm mất Miền Nam tự do vào ngày 30 tháng 4 năm 1.975 được coi là dấu mốc quan trọng cho việc thành hình cộng đồng người Việt lưu vong. Hiện nay có khoảng 4 triệu người Việt sống khắp nơi trên thế giới, nhân số đó gần bằng một quốc gia như nước Lào. Còn về kinh tế, kiến thức khoa học kỹ thuật tiên tiến thì mang nhiều tiềm năng rất đáng kể, đáng trân trọng.

Khoảng thời gian sau năm 1.975 cho đến những năm đầu thập niên 1.980 đánh dấu sự ra đời của một tổ chức chống Cộng lớn nhất ở hải ngoại là Mặt Trận Quốc Gia Thống Nhất Giải Phóng Việt Nam hay còn được gọi là Mặt Trận Hoàng Cơ Minh. Tuy nhiên, do không có khả năng lãnh đạo, không có trách nhiệm đối với cộng đồng lưu vong, và đặc biệt là cố tình lãng quên niềm mong đợi của hàng triệu đồng bào trong nước, cho nên, ông Hoàng Cơ Minh và người thân giành các vị trí cầm đầu của tổ chức, đã gây nên hậu quả nguy hại trầm trọng cho hoạt động tự do dân chủ đến tận giờ phút này.

Cách hành xử không trách nhiệm của ông Hoàng Cơ Minh là khi lập ra tổ chức đã cố tình dung túng người thân trong bộ máy lãnh đạo nhưng họ lại không có đủ khả năng điều hành. Cái sai lầm vô trách nhiệm thứ hai là họ đã lợi dụng niềm tin của đồng hương để chiếm đoạt công quỹ làm tài sản riêng cho gia đình họ. Muốn giành vị thế lãnh đạo nhưng họ lại không có trách nhiệm với công việc nên dẫn đến thất bại lớn và phá vỡ niềm tin của xã hội.

Không phải chỉ có ông Hoàng Cơ Minh và anh, em, con cháu của ông phải gánh lấy sự sai trái, tội lỗi này, trái lại còn không ít một số người Việt làm trong ngành truyền thông Việt Ngữ tại Mỹ và ở một vài nơi khác đã bung bít sự thật về hoạt động vô trách nhiệm của họ.

Độc tài Cộng Sản dùng ngân sách nhà nước được thu thuế từ dân nghèo để lập ra guồng máy tuyên truyền láo khoét mang mục đích che giấu tội ác của chế độ độc tài. Đây là lối truyền thông định hướng kiểu độc tài toàn trị.

Còn hệ thống truyền thông, như báo Người Việt ở California, Ban Việt Ngữ Đài Á Châu Tự Do (RFA)..., do gia đình Hoàng Cơ hỗ trợ hay nuôi dưỡng bằng đồng tiền lương gặt được của đồng hương thì là lối truyền thông định hướng dân chủ giả. Cả hai phương pháp truyền thông này đều là chất độc hại đối với công luận cần nguồn tin trung thực trong cuộc sống. Và

những người làm truyền thông theo hai định hướng đó đều là những nhà báo, trí thức không có trách nhiệm với công việc truyền thông, họ có lỗi lớn với đồng bào và có tội với luật pháp.

Trong những năm gần đây, nhiều người trong nước tham gia vào phong trào dân chủ, và các tổ chức xã hội dân sự ra đời. Tuy nhiên bên trong các hoạt động này có sự nhúng tay của tập đoàn tội ác do Hoàng Cơ Định, Đỗ Hoàng Điềm, Hoàng Tứ Duy, Lý Thái Hùng...điều hành.

Tập đoàn tội ác là một tên gọi không bị cường điệu.

Bởi vì đây là tổ chức do ông Hoàng Cơ Minh lập ra trước đây vì mục tiêu chính trị nhưng vì bị sa đọa vào đồng tiền không trong sạch nên biến thể và liên lụy sâu vào các hoạt động giết người, rửa tiền, trốn thuế, kinh doanh làm giàu bằng mọi cách, lũng đoạn một số giới chức và chính trị gia Mỹ, mua chuộc những người làm truyền thông, dựng lên nhiều danh xưng chính trị để gây quỹ trong công chúng và đồng tiền thu được lại mang đi làm của riêng cho nhóm người là em, con cháu ông Hoàng Cơ Minh, cùng những người đi theo.

Trên căn bản như thế, thì các hoạt động của phong trào dân chủ, tổ chức xã hội dân sự trong nước làm sao có danh ngôn chính thuận và có thể huy động sức mạnh của người dân Việt. Tương lai của một phong trào dân chủ, xã hội dân sự như thế chỉ đi vào ngõ cụt, không khác gì tập đoàn tội ác đang bị nhiều nạn nhân thưa kiện ra trước tòa án Mỹ theo luật hình sự truy tố bằng đảng tội ác, và họ phải đối diện án tử hình, tù chung thân, tịch thu tài sản, phải hoàn lại số thuế đã trốn tránh (trốn thuế, không xứng đáng là công dân).

Phong trào dân chủ, hoạt động xã hội dân sự đúng nghĩa vì dân chủ, tự do thì phải tìm cách tách rời (nếu đã bị lôi kéo), hoặc phải độc lập không dính líu với tập đoàn tội ác. Đây là một phương hướng đúng nhất và lâu dài nhất cho con đường xây dựng tự do dân chủ ở Việt Nam. Và đó cũng là thể hiện trách nhiệm với dân với nước của những người tham gia hoạt động trong phong trào dân chủ Việt Nam.

IV/ Tâm Đạo Trong Chính Trị Của Thế Hệ Lãnh Đạo Việt Nam Tương Lai:

Đạo ở đây là đạo đức, các đức tính tôn quý nhân cách của người lãnh đạo quốc gia.

Tâm đạo được hiểu là đạo đức của tâm hồn, một tâm hồn lãnh đạo có đạo đức. Tâm ở đây thể hiện cái lòng luôn tha thiết đối với non nước, luôn trăn trở với sự hưng- phế của tổ quốc, và bắt tay hành động để thực hiện lý tưởng cao đẹp vì tổ quốc Việt Nam tự do và cường thịnh. Tâm chỉ cái tính thiện, sự cao thượng khi ở vai trò lãnh đạo quốc gia.

Tâm đạo của người lãnh đạo còn biểu hiện cho sự hiểu biết tức là tri thức, khi có tri thức như thế thì người lãnh đạo là bậc trí thức biết cách sử dụng khả năng hiểu biết của mình để giúp cho dân giàu nước mạnh, thông qua các đường lối chính trị tiến bộ hợp lòng dân. Bậc trí thức luôn tôn trọng luật pháp, lấy tinh thần trọng pháp, bình đẳng làm mục tiêu phát triển cho xã hội Việt Nam. Nỗ lực xây dựng bản Hiến Pháp tự do, dân chủ, nhân quyền, công bằng làm nền tảng cho mọi hoạt động của xã hội Việt Nam tiến bộ.

Tâm đạo của người lãnh đạo quốc gia nói lên tinh thần trách nhiệm khi điều hành đại sự, trong tinh thần trách nhiệm này, người lãnh đạo nỗ lực để cống hiến tài năng cho đất nước, khi nhận thấy khả năng không lãnh đạo đất nước được thì phải xin từ chức, giao lại cho người lãnh đạo xứng đáng hơn. Trong sự liên hệ trách nhiệm này, người lãnh đạo còn phải có bổn phận đề cử những cá nhân xứng đáng trong vai trò dẫn đường cho quốc dân, tất cả vì lợi ích chung của toàn dân và đất nước Việt Nam.

Người có học và đạt được bằng cấp nhất định như tiến sĩ, cử nhân, thạc sĩ, bác sĩ,.. nhưng nếu làm chính trị không có tâm đạo thì dễ trở thành kẻ bất lương. Vì họ chỉ dùng bằng cấp để lường gạt xã hội và làm giàu cho bản thân gia đình họ.

Trường hợp một cá nhân hay một tập thể, tổ chức có thể dùng thủ đoạn ác độc, hay bạo lực để chiếm quyền lực chính trị quốc gia. Hành động đó có thể tồn tại vài mươi năm hay lâu hơn, nó cũng tạo ra nhiều lợi ích to lớn cho những người đó và gia đình, bè đảng họ. Nhưng họ mang tiếng xấu và bị dân tộc khinh ghét, căm hận muôn đời. Xét cho cùng, dân tộc và quốc gia không được lợi ích. Và sự tồn tại của dân tộc và quốc gia phải hệ trọng, lâu dài hơn những tham lam danh vọng, quyền lực nhưng vô đạo.

Hồ Chí Minh và Đảng Cộng Sản Việt Nam đã và đang tồn tại 72 năm trên sự đau khổ, nghèo đói, mất tự do của đất nước và dân tộc Việt Nam. Thành quả, thắng lợi của riêng Hồ Chí Minh và Đảng Cộng Sản Việt Nam nhưng lại là sự đại bại, gây ra hậu quả chung, rất nguy hiểm cho quốc gia Việt Nam. Hồ Chí Minh không có tâm đạo, và Đảng Cộng Sản Việt Nam chỉ được nhìn nhận là một đảng cướp có tổ chức qui mô rộng lớn, chứ không phải là một

chính đảng cách mạng có tâm vóc của lịch sử Việt Nam với khả năng làm cho dân giàu nước mạnh với các quyền tự do căn bản của con người.

Trong lịch sử chính trị Việt Nam có không ít những bộ óc thông minh nhưng vô đạo trong các mưu toan giành chiếm quyền lực chính trị quốc gia. Tuy nhiên, điều quan trọng mà dân tộc Việt rất cần và luôn mong đợi là những nhà lãnh đạo mang tâm đạo, có nhân cách xứng đáng với quốc gia Việt Nam có bề dày lịch sử 5.000 năm.

Đối với thế hệ trẻ Việt Nam bây giờ và sau này, nếu nuôi ước vọng cao đẹp muốn đứng ra lãnh đạo đất nước thì nên chọn đi theo con đường tâm đạo trong chính trị. Như thế, những người lãnh đạo Việt Nam mới chứng tỏ cho xã hội và cộng đồng thế giới thấy được phong cách lãnh đạo văn minh, nhân ái, vượt xa tư tưởng chính trị tà đạo của Hồ Chí Minh, Hoàng Cơ Minh.

Chính trị tà đạo chỉ dành cho những kẻ kém hiểu biết về đạo đức, nhân nghĩa nhưng trong thâm tâm luôn khao khát quyền hành để được ngồi trên đầu dân tộc. Họ mưu mô, thủ đoạn, lăm chêu trò không sạch, độc ác, để đạp những người khác xuống hố sâu, và rồi đạo đức giả để leo lên quyền lực. Đây là cách hành xử hạ cấp của những người làm chính trị, làm cách mạng nhưng không có học, không có hiểu bản chất chính trị là vì dân vì xã hội. Chính trị tà đạo bị ảnh hưởng bởi bản chất không lương thiện của người xấu, và nó cũng có nguồn gốc từ tư tưởng phong kiến chậm tiến, nguy hiểm của dân tộc Trung Hoa ngàn năm trước đây.

Đòi người, học để làm người tốt thì không dễ, nhưng làm kẻ xấu thì không khó. Xã hội Việt Nam vẫn tồn tại sau bao thăng trầm lịch sử là nhờ vào nỗ lực kiên trì xây dựng đạo đức từ hàng ngàn năm qua của tiền nhân chúng ta, nếu không thì đã tan rã và diệt vong từ lâu.

Ngày 3 tháng 3 năm 2017

Phạm Hoàng Tùng.

Nguồn:<http://phamhoangtung.blogspot.com/>

www.vietnamvanhien.org

